

'сичкѣ-тѣ сладость на младины-тѣ си. Що ѣ Маргиола при мене! Тѣа нити половинѣ толко-сь сладос' не ѣ испытала. Цариградѣ не ѣ като Ловечѣ; тамѣ толко-сь владыцы има,—'сичкы като хайгѣры, Господи, прости ма. Не ѣдинѣ само владыка ходѣше при мене, и не при ѣдного само ходѣхѣ азѣ; 'сичкы-ти бѣхѣ мои. И какво живѣнѣ бѣше!... Охѣ!... Онѣ-зи ти богати владыцы съсѣ злато осипвѣтъ хубавѣ женѣ, каква-то бѣхѣ азѣ; сѣдѣтъ си у Цариградѣ, живѣхѣ си царскы, а жѣлтичкы-тѣ имѣ на готово идѣтъ. Наистинѣ, за мѣхѣ най хубаво и най згодно ѣ да бѣде владыка, а пакѣ за женѣ — владычица: да си ѣѣ обычѣтъ, санкымѣ, владыцы-тѣ....

Маргиола *(извивѣа отѣ другѣ-тѣ стаѣ).*

Наистинѣ? Какво добро си сторилѣ! Чѣкай да ти цѣлнѣ светѣ-тѣ брадичкѣ за дѣ-то си завършилѣ такѣ-сь ѣднѣ голѣмѣ работѣ.

(Причина-та на тѣ-сь радость и на тѣ-сь цѣлувкѣ бѣше владышко-то обадење на Маргиолѣ за дѣ-то ѣ турилѣ хора, да убийхѣтѣ Стойча по нѣтъ-тѣ).

Кыриака *(като чуѣа гласѣ-тѣ и цѣлувкѣ-тѣ на дѣщерѣ си, прѣкѣснуѣа си хортѣ-тѣ, стаѣа отѣ мѣсто-то си, отивѣа при вратѣта, услѣшѣа са и иска да види нѣкакѣ-си нѣщо прѣзз дупкѣ-тѣ).*

За какво ли ѣ това!... Охѣ!... Какво ли са сега пригрѣхѣтъ сладкычко!... Ама тѣхно-то пригрѣщанѣе